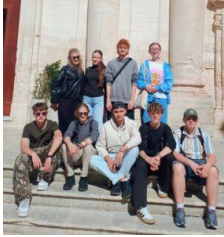

Saluti dall'Italia! (Zdravíme z Itálie!)

22.5.2026 autor: [Jana Šuráňová](#)

První pracovní týden rychle uběhl a nás čekal víkend s příjemným programem. Nabídka byla víc než lákavá: Atraktivní Locorotondo – město zařazené mezi památky UNESCO a dvě vyhlášená italská přímořská letoviska: Polignano a Mare a také Monopoli. Samozřejmě jsme se těšili na obojí, řešili jsme pouze, jaké zvolit pořadí. Do rozhodnutí zasáhla významně předpověď počasí. Takže v sobotu jsme dali lehce pyžámkové dopoledne s vařením na apartmánu. Je boží, že bydlíme všichni v jednom apartmánovém domě. Přesně podle předpovědi úderem jedné hodiny přestalo pršet, a my jsme se vydali na bus vyzbrojeni informacemi z infocentra – „Lístky koupíte na nádraží“. Se sluníčkem nad hlavou, s úsměvem na rtech a trochou důvěry v informace jsme došli na nádraží, odkud odjíždí náhradní busy, protože vlakové nádraží je v rekonstrukci. Po zjištění, že informační centrum je téměř dezinformační centrum, jsme si ponechali úsměv na rtech a laskavý řidič autobusu nás zavezl do Locorotonda zadarmiko.

Locorotondo je ojedinělé a krásné svým uspořádáním staveb do kruhu, jak praví překlad jeho názvu. Tyčí se na kopci nad krásnou apulijskou krajinou. Bylo příjemné procházet se jeho uličkami s bílou mramorovou dlažbou a až sněhobílými neskutečně nazdobenými domečky. Díky předsezóně a pro tuto oblast netypickému chladnějšímu květnovému počasí bylo turistů posedávajících v nesčetných malých kavárničkách méně. Kolem městečka se dokola vinula široká promenáda oddělující vrchní část kopce s historickými bílými stavbami od dolní části, kde byly na stráních krásně uspořádané malé vinohrady. Nejkrásnějším místem promenády byla vyhlídka Punto Panoramatico odkud jsme viděli krásnou apulijskou krajinu s typickým domky trulli jako na dlani. Někteří z nás na úpatí kopce objevili nádherný hřbitov s velmi honosnými mramorovými hrobkami, které jsou typické pro jižní Itálii.

Nedělní výlet k pobřeží Jadranského moře jsme měli organizovaný s průvodcem Alessandrem, kterého jsme znali z předchozích výletů. Počasíčko příjemné, pofukoval sice divočejší větřík, který některým vyráběl prapodivné účesy, ale sluníčko svítilo a hřálo až nebezpečně. V obou letoviscích jsme si užívali procházku po přímořské promenádě, krásných výhledů na moře a nádherné skalní útesy. Prošli jsme se typickými úzkými uličkami, dali kafičko, zmrzlinku a jídlo každý podle své chuti. Sraz jsme měli na malé mělké písčité pláži, kde naši kluci a dvě malé děti vlezli hrdinně do vody – prý dobrá – brr.

Alžběta Vlčková 2. K

